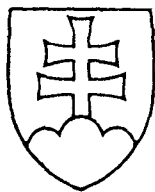

NÁRODNÁ RADA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Číslo: 1447/1994

512

UZNESENIE

NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

z 30. júna 1994

k vládnomu návrhu Obrannej doktríny Slovenskej republiky
(tlač 529)

Národná rada Slovenskej republiky
s c h v a ľ u j e

vládný návrh Obrannej doktríny Slovenskej republiky v
znení schválených zmien a doplnkov (schválená Obranná
doktrína Slovenskej republiky je pripojená v prílohe k
tomuto uzneseniu).

Ivan Gašparovič v. r.
predseda
Národnej rady Slovenskej republiky

Overovatelia:

Milan Letko v. r.
János Fótty v. r.

P R Í L O H A
k uzneseniu Národnej rady
Slovenskej republiky č.512
z 30. júna 1994

Obranná doktrína Slovenskej republiky

I.

Naša vlasť sa nachádza v geopolitickom priestore strednej Európy, ktorý má zásadný význam pre vytváranie nového európskeho bezpečnostného systému.

Slovenská republika nepovažuje žiadny štát za svojho nepriateľa a necíti sa nikým ohrozená. Nemá žiadne územné požiadavky voči iným štátom, rešpektuje ich štátnu suverenitu a politickú nezávislosť. Chce prispieť k bezpečnosti v regióne, na kontinente i v širších globálnych dimenziách. V tomto duchu zverejňuje aj svoju obrannú doktrínu.

Obranná doktrína Slovenskej republiky vychádza z potrieb národnej bezpečnosti. Vyjadruje základné podmienky, ciele a zásady branno-bezpečnostnej politiky Slovenskej republiky. Predstavuje bezpečnostnopolitický dokument predurčený na dobu je participácie na programe Partnerstvo za mier. Je tiež vyjadrením narastajúcej otvorenosti vo vojenskej oblasti. Politickú dôveru a vojenskú transparentnosť považuje Slovenská republika za podstatné predpoklady dlhodobej a obsiahlej kooperácie.

Obranná doktrína SR však predpokladá, že vytváranie nového európskeho bezpečnostného systému, ktorého súčasťou sa chce stať aj Slovenská republika, bude dlhodobou záležitosťou.

II.

Základným národno-bezpečnostným záujmom Slovenskej republiky je zaručenie jej existencie a rozvoja ako slobodného, suverénneho a demokratického štátu. Pri realizácii tohto záujmu je Slovenská republika pripravená chrániť svoju slobodu, nezávislosť a suverenitu, zachovávať územnú celistvosť a nedotknuteľnosť štátnych hraníc, využívajúc pritom všetky svoje politické, diplomatické, vojenské, ekonomické, vedecko-technické a duchovné sily a prostriedky.

Bezpečnostné prostredie, v ktorom sa ocitla Slovenská republika po svojom vzniku, je charakterizované dôsledkami zániku starého bezpečnostného systému postaveného na bipolárnej blokovej konfrontácii v Európe. Absencia priamych a efektívnych bezpečnostných garancií ovplyvňuje politickú, ekonomickú i sociálnu stabilitu jednotlivých krajín. Historické skúsenosti ukazujú, že pre stabilitu stredoeurópskeho priestoru sú potrebné jednoznačné bezpečnostné garancie.

Bezpečnosť štátov má v súčasnosti mnohostranný charakter. Okrem zahraničnej a brannej politiky, ktoré vytvárajú jej základný rámec, zahŕňa aj aspekty hospodárske, sociálne, geografické, demografické a ekologické.

Bezpečnosť Slovenskej republiky musí byť zaistovaná ako súčasť procesu jej integrácie do európskych politických, hospodárskych a bezpečnostných štruktúr. Slovenská republika považuje Severoatlantický pakt za rozhodujúcu, najefektívnejšiu fungujúcu bezpečnostnú štruktúru na európskom kontinente, ktorá má aj transatlantickú dimenziu.

Základnou orientáciou bezpečnostnej politiky Slovenskej republiky je orientácia na získanie plnohodnotného členstva

v Severoatlantickom pakte. Úsilie o vstup do Severoatlantického paktu nesleduje len politický a vojenský cieľ, ale zároveň potvrdzuje, že Slovenská republika akceptuje hodnotový systém, ktorý Aliancia presadzuje a chráni. Výhodiskom pre dosiahnutie členstva v Severoatlantickom pakte je aktívna účasť Slovenskej republiky na programe Partnerstvo za mier a v Severoatlantickej rade pre spoluprácu. Program Partnerstvo za mier chápeme ako krok smerujúci k ďalšiemu posilňovaniu vzťahov medzi členskými krajinami Severoatlantického paktu a ich partnermi v strednej a východnej Európe, ktorý povedie k nášmu plnoprávnemu členstvu v Severoatlantickom pakte. Slovenská republika nemôže byť bezpečná bez bezpečnosti svojich susedov. Naše úsilie o vstup do Severoatlantického paktu nie je zamerané proti žiadnej z krajín strednej a východnej Európy.

Slovenská republika je za posilňovanie európskej bezpečnostnej a obrannej identity v súlade s pokračujúcim a prehlbujúcim sa európskym integračným procesom. Naša snaha o integráciu do Európskej únie, vyjadrená aj podpisom Európskej dohody o pridružení, tým nadobúda aj bezpečnostný rozmer. Slovenská republika má preto záujem o získanie členstva v Západoeurópskej únii, ktorú vnímame ako integrálnu súčasť Európskej únie.

Uznávame aj význam ďalšieho rozvíjania záverov Konferencie o bezpečnosti a spolupráci v Európe, najmä v oblasti využívania mechanizmov zabraňujúcich konfliktom a predchádzajúcich napätiu medzi štátmi. Predpokladáme aj aktívnu účasť zložiek Armády Slovenskej republiky na mierových misiách Organizácie spojených národov a Konferencie o bezpečnosti a spolupráci v Európe.

III.

Nebezpečenstvo globálnej vojny na našom kontinente sa výrazne znížilo a jej vypuknutie je v súčasnosti málo pravdepodobné. Hrozba vojnových konfliktov rôznej intenzity sa však nestratila. Existuje politická, hospodárska a sociálna nestabilita, ktorá je vyvolaná viacerými príčinami, čo zvyšuje pravdepodobnosť nových, dosiaľ nepoznaných a málo predpokladaných sporov a konfliktov.

V tejto situácii sa Slovenská republika nemôže vzdať práva na prípravu štátu na obranu. Okrem obrany svojej nezávislosti, suverenity, územnej integrity a nenarušiteľnosti hraníc nemá Slovenská republika žiadne iné ciele, pri ktorých by použila svoju armádu.

V úsilí zameranom na zabezpečenie uvedených cieľov bude Slovenská republika vychádzať predovšetkým z týchto zásad:

1. Zo suverenity Slovenskej republiky pri riešení prípravy štátu na obranu a zabezpečovaní jeho obrany.
2. Z dôsledného dodržiavania zásad a noriem medzinárodného práva.
3. Zo zabezpečenia všeobecnej občianskej obrany republiky.
4. Z budovania a udržiavania ozbrojených síl na základe primeranej obrannej dostatočnosti a racionálneho zadržiavania.
5. Z vyváženosti požiadaviek obrany s ekonomickým, politickým, sociálnym, demografickým, vedecko-technickým a duchovným potenciálom štátu.

Zásadu suverenity pri riešení prípravy štátu na obranu a zabezpečovaní jeho obrany bude Slovenská republika realizovať v súlade s právom na sebaobranu a s právom na kolektívnu obranu podľa Charty Organizácie spojených národov. Slovenská republika je vo svojej nezávislosti a samostatnosti obmedzená iba

medzinárodným právom, dobrovoľne prevzatými záväzkami a suverenitou iných štátov, ktorým priznáva rovnaké práva na účasť pri riešení otázok ich národnej bezpečnosti.

Slovenská republika bude pri dodržiavaní zásad a noriem medzinárodného práva presadzovať predovšetkým tieto normy a zásady: zdržanie sa hrozby silou alebo použitia sily; povinnosť štátov urovnávať medzinárodné spory mierovými prostriedkami tak, aby nebol ohrozovaný medzinárodný mier v zhode so zásadami bezpečnosti, spravodlivosti a medzinárodného práva; nezasahovanie do vnútorných záležitostí iného štátu; zvrchovanú rovnosť štátov; rovnoprávnosť a právo národov na sebaurčenie; povinnosť štátov vzájomne spolupracovať; dôsledné dodržiavanie prijatých záväzkov.

Slovenská republika odmieta vojnu ako prostriedok riešenia sporov a presadzuje ich riešenie výlučne nenásilným spôsobom. Nezačne ozbrojený konflikt s iným štátom. Pre tento akt nemá žiadne dôvody. Nevlastní ani nevyrába jadrové alebo iné zbrane hromadného ničenia a nebude sa usilovať o ich vlastníctvo. Nepripustí rozmiestnenie ani skladovanie týchto zbraní na svojom výsostnom území.

Slovenská republika odmieta propagandu vojny a ozbrojeného násillia, terorizmu, šovinizmu, fašizmu, rasovej a triednej nenávisti, národnostnej a náboženskej neznášanlivosti.

Obrana Slovenskej republiky vychádza z jednoty práv a povinností občanov, ktoré im zaručuje Ústava Slovenskej republiky. Je vecou cti každého občana. Občania majú v zmysle zákona stanovenú brannú povinnosť, ale i právo podieľať sa na obrane Slovenskej republiky.

Slovenská republika sa usiluje odvrátiť vojnu aj optimálnym zložením a prípravou ozbrojených síl a prostriedkov predurčených na obranu. V prípade ozbrojeného napadnutia je odhodlaná útok

odraziť a obnoviť stav pred začatím cudzej agresie. Hlavnou úlohou zadržiavania je dosiahnutie takého stavu, keď riziká vyvolané agresiou jednoznačne prevažujú nad akýmikoľvek mysliteľnými výhodami, ktoré by potenciálny útočník touto agresiou mohol získať. Obrana republiky začína na jej vlastných medzinárodne uznávaných hraniciach, potvrdených aj plnoprávnou sukcesiou Slovenskej republiky ako nástupníckeho štátu po 1.1.1993 a je zabezpečovaná na celom jej území. Slovenská republika bude prísne dodržiavať obmedzenia stanovené medzinárodnými dohodami o počtoch osôb a hlavných druhov zbraní ozbrojených síl. Ďalej sa bude usilovať o úmerné znižovanie počtu osôb a výzbroje.

Potreby obrany Slovenskej republiky sa budú zosúladowať s ekonomickým, politickým, sociálnym, demografickým, vedecko-technickým a duchovným potenciálom štátu, ktoré zásadným spôsobom ovplyvňujú jeho obranyschopnosť.

IV.

Slovenská republika si na obranu suverenity štátu, jeho územnej celistvosti a demokratického zriadenia buduje vlastné ozbrojené sily. Ich hlavným veliteľom je prezident Slovenskej republiky. Na plnení úloh obrany Slovenskej republiky sa v súčinnosti s Armádou Slovenskej republiky podieľajú ozbrojené zložky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a ostatné verejné ozbrojené a ochranné zložky.

Základnou súčasťou ozbrojených síl a dôležitým garantom suverenity a integrity štátu je Armáda Slovenskej republiky. Jej hlavnou úlohou je na základe vlastnej pripravenosti odvrátiť ohrozenie suverenity štátu včasným prijatím nevyhnutných obranných opatrení na vlastnom území. V prípade napadnutia

odraziť vzdušný i pozemný útok agresora. Sily, ktoré prenikli na územie štátu ničiť aktívnou činnosťou pravidelných alebo mobilizačne rozvinutých síl, s cieľom obnoviť územnú integritu a zachovať suverenitu štátu. Politicko-vojensky pritom využiť podporu iných štátov a medzinárodných organizácií. Obranu a ochranu obyvateľstva a objektov dôležitých pre fungovanie štátu, ako aj likvidáciu následkov mimoriadnych situácií zabezpečovať v úzkej súčinnosti s civilnou ochranou a územnými orgánmi štátnej správy a samosprávy.

V Armáde Slovenskej republiky prebieha proces jej transformácie, ktorej cieľom je vytvoriť relatívne malú, modernú, kvalitne vyzbrojenú a vycvičenú armádu, všestranne porovnateľnú so štandardom armád vyspelých demokratických štátov.

Armádu Slovenskej republiky tvorí pozemné vojsko, letectvo a vojsko protivzdušnej obrany. Pozemné vojsko sa skladá z poľného vojska, síl rýchleho nasadenia a vojska teritoriálnej obrany. Letectvo a Protivzdušnú obranu tvoria letecké základne a útvary stíhacieho, stíhacieho bombardovacieho, dopravného a vrtuľníkového letectva a útvary protivzdušnej obrany.

Postupne sa budú vytvárať podmienky pre zvyšovanie miery profesionalizácie Armády Slovenskej republiky. Dôraz sa bude klásť na jednotky a útvary predurčené na nasadenie v rámci misií medzinárodných mierových síl.

Príprava a výchova vojakov Armády Slovenskej republiky sa uskutočňuje v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, pri rešpektovaní základných občianskych práv a slobôd, dodržiavania všeobecne záväzných právnych predpisov a vojenských poriadkov, v duchu vlastenectva, osobnej zodpovednosti a na zásade priamej a nedeliteľnej právomoci a zodpovednosti veliteľov.

Jedným z pilierov bezpečnosti Slovenskej republiky je aj nadstraníckosť a vnútropolitická neutralita ozbrojených síl, v záujme čoho sa vykonáva ich demokratická civilná kontrola, ktorá využíva mechanizmy parlamentnej demokracie a zabezpečuje odstup armády od parciálnych politických záujmov.

V.

Na komplexnú obranu štátu, jeho fungovanie vo vojne a na zabezpečenie ozbrojených síl sa využíva systém hospodárskej mobilizácie, tvorby a využitia štátnych hmotných rezerv Slovenskej republiky, realizujú sa opatrenia civilnej ochrany a vykonáva sa operačná príprava štátneho územia.

Závažné otázky brannej politiky štátu a spôsob ich realizácie sa zverejňuje v programových vyhláseniach vlády Slovenskej republiky.

Obrannú doktrínu Slovenskej republiky ďalej rozpracovávajú a realizujú štátne orgány za koordinácie Rady obrany štátu.

Kontrolu realizácie Obrannej doktríny Slovenskej republiky v ozbrojených silách zabezpečuje Národná rada Slovenskej republiky prostredníctvom legislatívy, rozpočtu ako i kontrolou výkonnej moci v súlade s Ústavou Slovenskej republiky.

Bratislava 30. júna 1994